

de tilstedeværende Forhold. Sagen har, som den foreligger, og som den nu vil komme til at foreligge ved den Bevilling, der vil blive givet til at fortsætte Leirsamlingerne ved Hald i de to tilstændende Aar, en Historie, der er en Tradition, der har udviklet sig, der er Arealer, som tidligere have været vurderede, og som skulle omvurdes, og det er derfor af den allerhøieste Bigtighed, at der er Medlemmer tilstede, som kjende Gangen tidligere, hvis man ikke vil, som den er det Ordfører rigtig bemærkede, risikere at træffe Afgjørelser, der kunne komme i en saa væsentlig Modstrid med, hvad der allerede foreligger, at det maaskee virkelig kan komme til at ryste Netbevidstheden med Hensyn til Rigtigheden af Afgjørelsen af tidligere Sager ganske i samme Anledning. Men Continuiteten er af en anden Grund ogsaa meget vigtig, idet det nemlig må antages, jeg tror idetmindste, at det kan forventes, at det vil blive denne Commission, der vil komme til at aflevere de Arealer, hvorom der netop her er Tale. Vi have jo den høitæredede Ministers Udsagn for, at det er hans Afgt, naar to Aar ere gaaede, at andrage paa Bevilling til at flytte Leiren til et andet Sted; men ved en saadan Aflevering af Arealerne er det af den allerhøieste Bigtighed at have Continuitet i den Commission, der skal aflevere dem, hvorved der må finde en meget vigtig Vurdering Sted. — Jeg udelod af Betragtningen, da jeg omtalte Commissionen, foreløbig Formanden. Jeg har allerede gjort opmærksom paa i en enkelt Melning, hvor uheldig hans Stilling vil være, men den vil af en anden Grund ogsaa være meget uheldig, hvis det skal være en Mand, udnævnt af en saadan Autoritet, som her er foreslået. Der er nemlig en Ting, som er absolut nødvendig for Formanden i den her omhandlede Commission, og det er den stadige Tilstedeværelse; men jeg veed næsten ikke, hvilken Mand Overretten skalde udnævne, der kunde være stadig tilstede, medmindre det maaskee skalde være et militært Medlem. Naar man veed, hvilken uhyre Mæsse Andragender der daglig kan strømme ind til Formanden, som han har at ordne og erpevere til Forhandling i Commissionsen, forinden den kan træde sammen, og

naar man skjender det uhyre Apparat, der opbygger sig, og man veed, hvor vigtig og hurtig Afgjørelse er i disse Sager, idet en stor Deel af dem træffer ind i Østens Tid, hvor Tropperne gaae igennem Terrain, der den næste Dag er afhøstet, saa at altsaa Tidens komme er meget væsentlig Betragtning, og en hurtig Afgjørelse må finde Sted, for at komme til det rette Resultat, saa forekommer det mig at være en absolut nødvendig Betingelse, man må stille til Formanden, at han altid kan være tilstede. Men hvem kan bedre være tilstede til enhver Tid end netop den Mand, der hidtil saa godt har ledet disse Forretninger? — Jeg har bedt udtalt i Betænkningen, at i det foreliggende Tilfælde, da den hidtil værende Ordning ikke vides at have medført nogen Allempe, finder jeg ingen Anledning til at fravige denne og foreslaaer derfor at vende tilbage til Regjeringens Udfast. Men dersom jeg ikke allerede har opholdt det ærede Thing, for længe, vil jeg ogsaa tillade mig at udbede mig dens Opmærksomhed et lille Dieblit, for blot at fremstille for det Lid af den Forretningsgang, som jeg tænker mig, og som det ligger flakt for Enhver, forekommer det mig, der seer paa Sagen, vil blive Folgen efter det Forslag, som er opstillet af Udvalgets Fleertal med Hensyn til Sammensætningen af denne Vurderingscommission. Naar det er saa vigtigt, at Forretningerne slyndsomt foretages, saa formaaer jeg ikke at indsee Andet end, at de 2 Advocater, som her opstilles istedetfor stemmeberettigede Medlemmer, skulle forhale Tiden paa en overordenlig ubillig Maade baade for Statens Interesse og for de Erstatningsberettigedes Bedkommende. Den ærede Ordfører har i sin Udtalelse meget udsærligt behandlet Hærens Officerer og givet en Charakteristik af, hvad man kunde vente af deres Optraeden under saadanne Forhold. Jeg skalde ganske vist ikke være kommen ind paa den Slags personlige Spørgsmaal, dersom der ikke var givet Anledning dertil; men det hvintger, ligesom det har bragt den ærede Ordfører over paa Mit, mig over paa Hans. Det ligger jo saa naturligt for, at Enhver synes bedst om det, han bevæger sig i tilbørlig dags. Jeg kan saagodt forstaae, at den saadant lille